

[Undervisningsministeren.]

værelset her ved siden af tinget. Et sådant forhold må naturligvis ændres.

Et andet meget påskønnet programstof er reportager, og især direkte reportager fra aktuelle begivenheder; men fjernsynet råder ikke over nogen fjernsynsreportagevogn; der kan kun udsendes fra studiet — og også dette savn bør naturligvis afhjælpes.

Radorådet tænker sig i denne omgang at udvide de ugentlige udsendelsesaftener fra 3 til 7, altså udsendelser 1 time hver aften — mindre synes jeg ikke det kan være — samt indføre en børnetime fredag kl. 17—18. Dertil kommer så direkte reportager fra aktuelle begivenheder, og de må jo lægges ind på de tider, hvor de foregår, direkte ud til seerne.

En sådan forbedring af programtjenesten vil medføre betydelige udgifter, dels til investeringer, dels til medvirkende kunstnere m. fl. samt til den nødvendige forøgelse af fjernsynsstaben. Det vil således bl. a. være nødvendigt at anskaffe det omtalte reportageudstyr, filmudstyr og meget andet.

Af investeringer er der tale om følgende. For det første: de nuværende programmets ajourføring og kvalitative forbedringer kræver anskaffelse af filmsudstyr, kameraer, udbygning af studie m. v. Disse anskaffelser er anslået til 652 000 kr. For det andet: reportageudstyr med vogn, sender, kameraer og andet tilbehør er anslået til 1 755 000 kr. Det skulle give en investering på ialt 2 407 000 kr.

Dette var investeringerne, som den ærede ordfører for forespørgerne spurgte mig om. Vi kommer så til driften.

Som allerede nævnt må det anses for uomgængelig nødvendigt at indføre en række forbedringer i og en udvidelse af driften. Vi anvender i øjeblikket ca. 900 000 kr. pr. år, og et i overensstemmelse med udvidelse og forbedringer opstillet budget for 1 år ser således ud: den tekniske drift i radiohuset med modernisering, filmsgruppe og reportageudstyr: 402 000 kr., udgifter til personale, herunder filmsgruppe og reportageudstyr: 706 400 kr., udsendelser: 1 302 600 kr., generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenets udgifter ved drift af sendestationerne og radiolienks: 521 000 kr., renter: 120 000 kr., og afskrivning fra 1. prøve-

år: 43 000 kr. Det giver ialt et beløb på 3 095 000 kr.

Her er altså blot tale om det første fjernsynsår efter udvidelsen, når man kan beregne året fra først til sidst, og efter at de nye stationer er kommet i gang. Men, vil man så spørge, hvorledes vil fremtiden forme sig?

Det er naturligvis meget svært at være spåmand; men vi mener at turde foretage en sammenligning med England, og det kan tilføjes, at en række andre lande, som har indført eller som overvejer at indføre fjernsyn, har opstillet sandsynlighedskurver svarende til udviklingen i England — det er så at sige blevet et mødeland. Dette gælder således Holland, Tyskland, Norge og Sverige, som oven i købet gennemgående er mere optimistiske end vi.

Jeg må i denne forbindelse gøre opmærksom på, at den engelske kurve tager sit udgangspunkt i 1946, hvor fjernsynet ikke som i dag var internationalt placeret som et fast led i dagliglivet, og man må forvente en hurtigere udvikling i dag, i 1953, end i 1946, hvor mange stod usikkert overfor den nye foretælse.

Ved at benytte den engelske kurve, omregnet efter vore forhold, får vi for Danmarks vedkommende følgende opstilling — og jeg beder om tilgivelse for, at jeg nævner disse tal; de egner sig strengt taget hverken for talerstolen eller for folketingsstunden, men de er nødvendige. Det første år skulle give 3 600 licenser og indbringe 180 000 kr. Derefter er tallene følgende:

2. år	9 450 licenser	472 500 kr.
3. år	22 500 —	1 125 000 kr.
4. år	54 000 —	2 700 000 kr.
5. år	103 500 —	5 175 000 kr.
6. år	148 500 —	7 425 000 kr.
7. år	207 000 —	10 350 000 kr.
8. år	261 000 —	13 050 000 kr.
9. år	315 000 —	15 750 000 kr.
10. år	355 000 —	17 750 000 kr.

Der er måske adskillige, der vil tvivle på denne udvikling, men man tør måske minde om, at der heller ikke var mange, der i sin tid troede på, at den almindelige radio ville få den udvikling, den har fået.

Såfremt opstillingen holder, vil der allerede det 5. år kunne være et sådant driftsoverskud, at man kan begynde at afbetale